

מ"ת 2888/07/14 - מבקשים, מדינת ישראל נגד עלי אבו סבייח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 2888-07-14 מדינת ישראל נ' אבו סבייח(עציר)

בפני מבקשים	כב' השופט אלון אופיר
נגד משיבים	מדינת ישראל ע"י התובעת טלי כהן
	עלי אבו סבייח (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אריאל יערי

החלטה

בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים של המשיב אותה הגישה המדינה לאחר שכתב אישום אשר הוגש נגד המשיב ייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה בקלות ראש ונהיגה במצב שכרות.

בדיון ראשוני אשר התקיים בעניינו של המשיב, מצא בית המשפט את המשיב מסוכן לציבור, והוא נשלח לקבלת תסקיר מעצר מתוך נכונות לבחון חלופה מאיינת מסוכנות למעצרו.

ביום 4.8.14 הוגש תסקיר מעצר ביחס למשיב כאשר דיון אשר נקבע בעניינו ליום 6.8.14 לא התקיים בשל אי התייצבות ההגנה לדיון.

בדיון בפני שהתקיים ביום 24.8.14, טען ב"כ המשיב כי ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופות מעצר וכי המשיב זקוק נואשות להליך שיקומי הכולל גמילה מאלכוהול.

לשיטת ההגנה אין טעם או הגיון בהשארת המשיב תחת סורג ובריח, שכן שחרורו ממעצר ללא טיפול ביניים יוביל אותו מידית לשתייה מחודשת של אלכוהול.

התביעה מצידה, התנגדה לכל שחרור של המשיב והציגה את נתוני התיק לפיהם המדובר באדם בעל עבר תעבורתי עשיר, כנגדו תלוי מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 16 חודשים, ובזמן זה ביצע לכאורה נהיגה נוספת בזמן פסילה כאשר הוא שיכור כלוט עם רמת אלכוהול לכאורית של 1245 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף.

דין והכרעה -

לא באה בפני טענה מטעם ההגנה לפיה אין כנגד המשיב ראיות לכאורה.

עמדת ההגנה מכוונת למצבו של המשיב כאלכוהוליסט הזקוק לטיפול שיקומי תחת מעצר מאחרי סורג ובריח.

בנסיבות אלה ולאחר שקראתי היטב את תיק החקירה בעניינו של המשיב, אני קובע כי יש כנגד המשיב ראיות טובות לכאורה ביחס לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

תסקיר המעצר אשר הוכן בעניינו של המשיב מדבר בעד עצמו.

שירות המבחן הציג תמונת מצב עגומה לפיה משנת 1997 החל המשיב בצריכה של אלכוהול ולמעשה היום מצוי הוא במצב בו צריכת האלכוהול הינה חלק משגרת חייו.

עוד הוסבר כי עת מצוי המשיב תחת השפעת אלכוהול, מתאפיין הוא בהתנהגות פורצת גבולות, ללא שיקול דעת באשר להשלכות מעשיו, ולמעשה מצוי הוא במצב בו הישנות ההתנהגות נשוא המעצר הינה יותר מסבירה.

שרות המבחן בחן את החלופות שהוצעו על ידי ההגנה.

המדובר בבחינה מקיפה הכוללת אף שיחות עם הערבים המוצעים.

מסקנות שירות המבחן חד משמעיות:

אין בחלופות המוצעות כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

אין המדובר בערבים המהווים כלפיו מקור סמכות.

לשיטת שירות המבחן רק מסגרת טיפולית סגורה עשויה לסייע במצבו.

על אף עמדת שירות המבחן, הבהיר השירות כי לצורך ההשתלבות במסגרת מסוג זה, צריכה להיות נכונות מלאה ושלמה של המועמד להליך טיפולי זה.

לאחר ניתוח מצבו של המשיב, מסקנות השירות הן חד משמעיות גם בעניין זה - אין נכונות והפנמה ממשית מצד המשיב להליך שיקומי או נחיצותו.

המשיב אינו מתאים בשלב זה של חייו להליך שיקומי.

מכל האמור לעיל, אנו בסיטואציה בה כנגד המשיב ראיות טובות לכאורה כי נהג הוא ברכב בעודו שיכור כלוט ובזמן

פסילה, כאשר על ראשו מרחף מאסר מותנה בן 16 חודשים בגין עבירות זהות ואין ביחס אליו כל חלופה אשר יכולה לאיין מסוכנותו.

בית המשפט העליון הבהיר **בבש"פ 3521/13 שי תורג'מן נגד מדינת ישראל** כי אף שההלכה ביחס לעברייני תעבורה היא כי מעצר יהיה החריג ולא הכלל, הרי שבמקרים חריגים יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים.

כך בעניינו של שי תורג'מן הורה בית המשפט העליון על מעצרו עד תום ההליכים של המשיב אשר נהג פעם אחר פעם בעודו פסול (ודוק - בפרשת תורג'מן לא היה הנהג גם שיכור - קל וחומר למקרה דנן).

בפרשה שבפני למשיב רישיון נהיגה משנת 1994 ולחובתו 25 הרשעות קודמות בתעבורה.

רק ביום 12.7.10 נגזר דינו בבית משפט זה בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה בעודו שיכור, רישיונו נפסל ל-10 שנים ומאסר מותנה לתקופה של 16 חודשים נגזר עליו מיום שחרורו ממאסר (על המשיב נגזרו גם 30 חודשי מאסר).

לפני כן, בשנת 2009, גרם המשיב לתאונת דרכים כתוצאה ממנה נפסל ל-3 שנים וריצה 5 חודשי מאסר.

גם בשנים 2002 ו-2008 נהג המשיב ברכב כאשר הוא שיכור כאשר בשנת 2002 גרם לתאונה נוספת במצבו.

עברו של המשיב מעיד עליו כי המדובר באדם מסוכן, נהג שהוא שור מועד, וכל שחרור שלו ממעצר עשוי להוביל לכניסתו המהירה למצב של שכרות, ומיד נהיגה נוספת ברכב כאשר הוא שיכור כלוט.

מאחר ושירות המבחן לא מצא את המשיב מתאים בשלב זה להליך שיקומי, ובהעדר כל חלופה שיכולה לאיין את המסוכנות המתוארת לעיל, נחה דעתי כי הפתרון האפשרי היחיד הינו מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים.

ברור לחלוטין כי אופק שיקומי ביחס למשיב זה יהיה תלוי בטיפול גמילה ובנכונות שלו לעבור תהליך כזה.

בשלב זה, גובר האינטרס הציבורי על הוצרך האישי של המשיב לעבור תהליך גמילה, ובהיעדר התרשמות עמוקה של שירות המבחן כי יש נכונות והתאמה של המשיב להליך שיקומי, אין כל הצדקה לאפשר זאת.

אשר על כן, אני מורה בזאת על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

ניתנה היום, כ"ט אב תשע"ד, 25 אוגוסט 2014, בנוכחות
הצדדים.